

1977: Pinoké Dames 1 op een haar na landskampioen.

In het seizoen 81-82 werd de vrouwenhoofdklasse ingevoerd. Tot dat seizoen werd het landkampioenschap beslist door een nacompetitie met de beste ploegen van de vier districten. Twee uit het westen, Twee uit het zuiden, 1 uit oost en 1 uit noord. De dames van Pinoké werden dat seizoen tweede in de westelijke eerste klasse en mochten dus meespelen in de kampioencompetitie. Amsterdam was zoals gebruikelijk veruit favoriet.

WEST						
Laren—Be Fair 0—0, Kieviten—Klein Zwitserland 0—1, Amsterdam—Pinoké 4—2, Bloemendaal—HGC 0—1.						
Amsterdam	14	13	1	0	27	35— 3
Pinoké	14	7	4	3	18	19—16
Bloemendaal	14	5	5	4	15	17—11
HGC	14	6	3	5	15	12— 8
Kieviten	14	6	2	6	14	12—13
Kl. Zwitserland	14	5	3	6	13	17—14
Be Fair	14	2	3	9	7	5—22
Laren	14	0	3	11	3	5—36

In het seizoen 76-77 speelde Dames 1 van Pinoké dus mee in die die nacompetitie. Dames 1 won de eerste vier van de zeven wedstrijden. Op de volgende bladzijden ziet u de knipsel uit de HockeySport.

De spanning was te snijden tot de laatste seconde. Onze Pinoké vrouwen eindigden bovenaan gelijk met twee andere ploegen: Were Di en HTCC. Alle drie de ploegen hadden 10 punten uit zeven wedstrijden. Het onderling resultaat bracht de beslissing. Dames 1 werd uiteindelijk tweede. Maar hoe dat zo tot stand kwam leest u op de volgende bladzijden.

Were Di	7	4	2	1	10	13— 8
Pinoké	7	4	2	1	10	10— 5
HTCC	7	3	4	0	10	12— 7
Amsterdam	7	3	1	3	7	10— 4
Upward	7	3	1	3	7	9— 6
Gr. Studs	7	2	2	3	6	5—11
Union	7	0	4	2	4	4—12
GHBS	7	0	2	5	2	2—11

Were Di kampioen van Nederland na afweging van de onderlinge resultaten tussen Were Di, HTCC en Pinoké, te weten Were Di—HTCC 3—3, Pinoké—HTCC 1—1 en Were Di—Pinoké 1—0.

DEZE WEEK

eerste klasse dames

Kampioenschap van Nederland

Pinoké alleen aan de leiding

A.G. - De strijd om het kampioenschap van Nederland belooft interessant te worden doordat de hegemonie van Amsterdam na een periode van een jaar of vier eindelijk lijkt te worden aangetast. Nadat de Europese kampioen op de eerste dag van de titelstrijd door Upward onderuit werd gehaald (1-0), kon Amsterdam in de tweede speelronde tegen GHBS al evenmin tot scoren komen en moest op 0-0 afsluiten.

Dankzij het defensieve concept, gaf men te Groningen ruiterlijk toe, dat er uitsluitend op gericht was Amsterdam in de boeien te slaan en te houden en ook dankzij het magnifieke keepwerk van Margot Slebus zonder wie de boeien het niet hadden uitgehouden en óók dankzij het falen van de Amsterdamse strafcorner die ook bij meer dan vijftien pogingen geen succes had. GHBS stopte Amsterdam over de vleugels af met een dubbele dekking en opende zo de fuik door het midden waarin Amsterdam regelmatig terechtkwam. Dat leverde de hoofdstedelijke dames weliswaar een groot surplus aan strafcorners op maar, zoals bleek, GHBS kon dat risico best nemen.

Ook elders leken de gevestigde krachtsverhoudingen op de kop te worden gezet want te Tilburg stond Were Di halverwege de wedstrijd tegen Groninger Studenten met 0-2 achter. Na de hervatting kwam Karien Hamers echter op schot en via 1-2, 2-2, 3-2 moesten de Studenten alsnog het onderspit delven. Met 4-2 doordat Tanja Salten nog een strafpush verzilverde. Na de zege op Groninger Studenten op de eerste dag (0-2) kon HTCC tegen Union niet tot winst komen (1-1), het tweede gelijke spel van de Nijmeegse dames.

Ontluisterd

De ranglijst wordt nu aangevoerd door Pinoké dat in de schaduw van het Wagenerstadion de oostelijke kampioen Upward volledig ontluisterde. Het aureool dat de Arnhemse dames sierde sinds zij Amsterdam vloedden bleef in het Amsterdamse Bos achter, waar de westelijke nummer twee aan de 1-0 zege veel tekort kwam. Pinoké maakte de wedstrijd van het begin tot het einde, op een korte fase in de tweede helft na, toen coach Peter Dunki-Jacobs zijn driespitsen-voorhoede (Linda Pool, Annelet Bloemers en Ellen Asselsberg) tot twee reduceerde en Linda Pool op het middenveld terugtrok om de stand verder ongeschonden door het laatste kwartier te slepen. Een overbodige maatregel, want Annemarie Icke, Chantal van der Horst en Crista van der Heiden waren er bijna een wedstrijd lang in geslaagd om Jonneke van Aalderen, Margriet Bleijerveld en Irene Hendriks ruim voor de 23-meter lijn de hoop op succes te ontnemen. Krachtige

troef bij het overnemen van de initiatieven waren daarbij de Amsterdamse spitsen die de door het middenveld aangedragen ballen met meer vaart, combinatievermogen en individuele vaardigheid behandelden dan hun Arnhemse tegenstanders. Daardoor kwam Pinoké nimmer onder druk te staan. Integendeel, vooral in de eerste helft had Pinoké ruimschoots afstand van de oostelijke kampioen kunnen nemen, die geen verweer had tegen het breedgehouden offensief van de Amsterdamse dames die vaak over links (Ellen Asselsberg maar ook centrumspits Annelet Bloemers) de nodige ruimte in de Arnhemse defensie trokken. Linda Pool zag echter geen kans om enkele met een fraaie backhandslag gegeven kansen af te maken, al was er tijd en ruimte genoeg voor.

Upward kreeg mogelijkheden tot pressie toen Pinoké koos voor de verdediging van de voorsprong, maar ook Yolanda Meygaard (die haar plaats als ausputzer verliet om mee in de aanval te gaan) kon geen ijzer met handen breken. De nikkelstalen defensie van Pinoké gaf geen kansen weg en Upward was onmachtig ze zelf te creëren.

Resultaten en stand

GHBS—Amsterdam 0—0. Scheidsrechters Jansen en Westebing.

Union—HTCC 1—1 (0—1). Dorien Gerards 0—1, Denise Schraven 1—1. Scheidsrechters Klein Bog en Van der Zee.

Pinoké—Upward 1—0 (0—0). Annelet Bloemers (strafcorner) 1—0. Scheidsrechters Repko en Kooijman.

Were Di—Gron. Studs 4—2 (0—2). Cato Langevoort 0—1, Marjolein Kok 0—2 (strafslag), Karine Hamers 1—2, 2—2, 3—2, Tanja Salten (strafslag) 4—2. Scheidsrechters Molendijk en Volkers.

Stand:

1 Pinoké	2	2	0	0	4	3—1
2 HTCC	2	1	1	0	3	3—1
3 Were Di	2	1	1	0	3	5—3
4 Upward	2	1	0	1	2	1—1
5 Union	2	0	2	0	2	2—2
6 GHBS	2	0	1	1	1	1—2
7 Amsterdam	2	0	1	1	1	0—1
8 Gron. Studs	2	0	0	2	0	2—6

Zondag 24 april a.s.

HTCC—Upward, GHBS—Were Di, Amsterdam—Gron. Studs, Union—Pinoké

Na twee

wedstrijden stonden

onze vrouwen

verrassend aan kop.

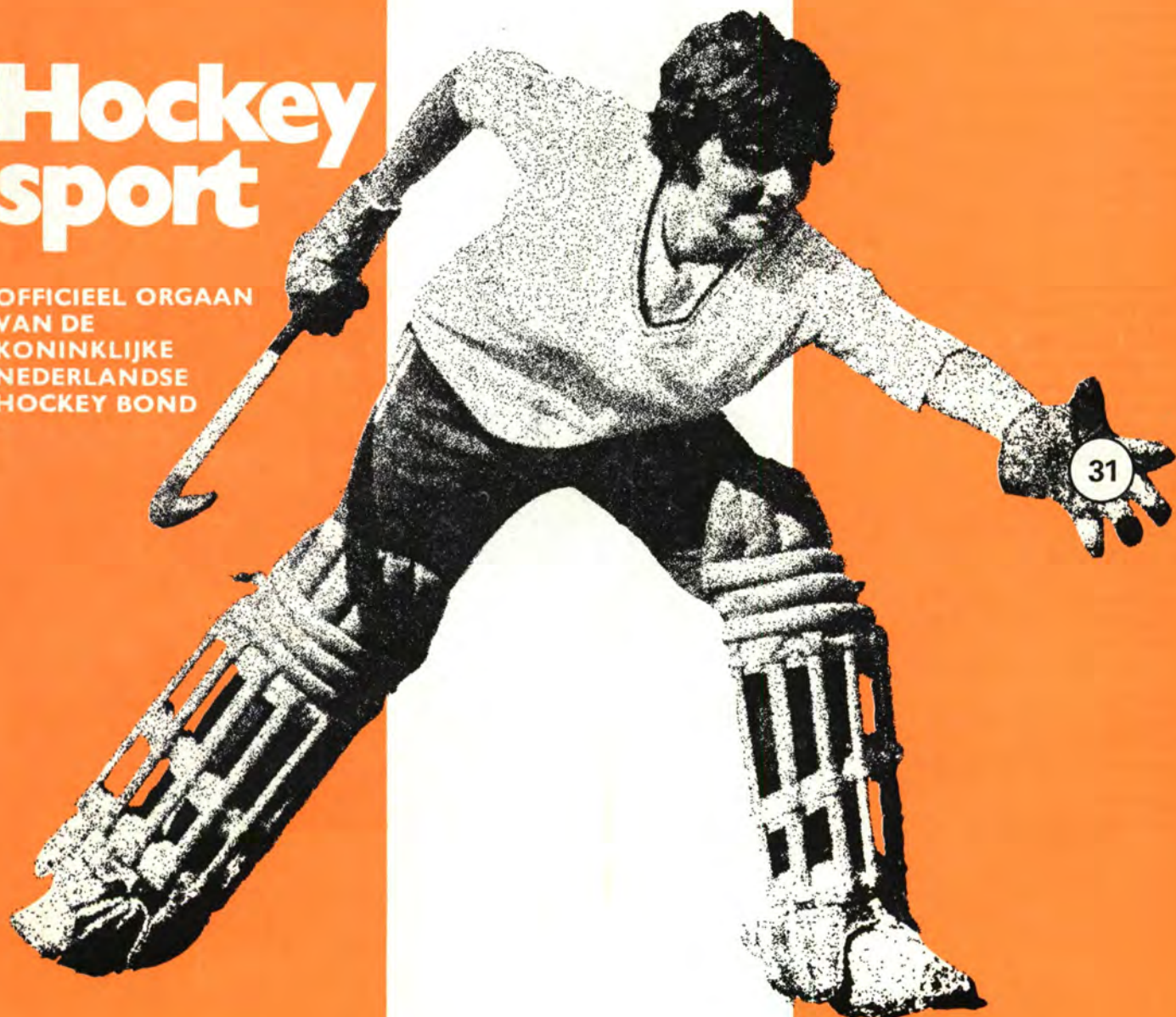
In dit nummer:

Dames Pinoké riant uitzicht op landstitel

6 MEI 1977

Hockey sport

OFFICIEEL ORGAAN
VAN DE
KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
HOCKEY BOND

Pinoké na vierde zege riant uitzicht op titel

A.G. - Het ziet er goed uit met de kansen van Pinoké op het veroveren van de landstitel. De Pinokezen hebben zondag wellicht de beslissende stap op de weg naar het kampioenschap van Nederland gezet door Amsterdam met 2-1 te verslaan en de titelhouder daarmee definitief van het hoogste platform te verwijderen. Met een achterstand van vijf punten op Pinoké is Amsterdam definitief uit de race.

Naast de fraaie eigen prestatie beleefde Pinoké bovendien het fortuin dat Were Di gelijkspelde, 3-3, tegen HTCC. Weer een van die merkwaardige prestaties van de Tilburgse dames die halverwege de wedstrijd met 2-0 leidden, maar tenslotte zelfs tegen een achterstand aankeken. De wedstrijd, een thuiswedstrijd voor Were Di, werd te Eindhoven gespeeld in verband met de onspeelbaarheid van het Tilburgse terrein.

In Groningen stonden de aloude rivalen GHBS en Groninger Studenten tegenover elkaar en geheel overeenkomstig de verwachtingen van de wederzijdse coaches won

de gelukkigste. Dat was deze keer Groninger Studenten, dat een strafslag kreeg toegewezen toen Margot Slebus de bal met de hand wegsloeg. Francien Doeleman benutte de strafslag, 0-1.

Onder veel bekijks en in de stromende regen voerde Pinoké haar buurvrouw Amsterdam binnen zeven minuten af van het titeltoneel. Geheel overeenkomstig de wensen van coach Peter Dunki-Jacobs forceerde Pinoké met schitterend aanvalsspel binnen zeven minuten twee doelpunten. Beide 18-karaat-treffers. De eerste van Annemarie Icke die koel in de rebound een strafcorner van Annelet Bloemers afwikkelde en de tweede een sublieme treffer van Annelet Bloemers die aan het eind van een solo de bal door een miniem gaatje tussen ausputzer Paulien de Ruyter en keeper Els Wagenaar werkte.

Het publiek dacht Amsterdam toen rijp voor de slachtbank, net als Dunki-Jacobs

De keeper van Pinoké, Marlieke Oltmans, in het nauw tussen Nanny van den Elst (12) en Kiki de Wolf. Steun in de strijd ondervindt de Pinoké-doelvrouw van haar aanvoester Annemarie Icke en Ine van Zadelhof. (Foto Cor Eberhard)

Resultaten en standen

Pinoké—Amsterdam 2-1 (2-1).
Annemarie Icke 1-0, Annelet Bloemers
2-0, Kiki de Wolf 2-1. Scheidsrechters
Volkers en Kooijman.

GHBS—Gron. Studs 0-1 (0-0).
Francien Doeleman (strafslag) 0-1.
Scheidsrechters Jansen en Mohlman.

Were Di—HTCC 3-3 (2-0). Marja Strijbos
1-0, Tanja Salten (strafslag) 2-0,
Marijke Reijerse 2-1, Anja Smits 2-2,
Jacqueline van der Wel 2-3, Tanja Salten
(strafslag) 3-3. Scheidsrechters Roeg en
Van der Zee.

Pinoké	4	4	0	0	8	8-2
Were Di	4	2	2	0	6	10-6
HTCC	4	1	3	0	5	8-6
Upward	3	1	1	1	3	3-3
Amsterdam	4	1	1	2	3	3-3
Union	3	0	2	1	2	2-5
Gron. Studs	4	1	0	3	2	2-9
GHBS	4	0	1	3	1	1-5

Programma zondag 8 mei

Groninger Studenten—Pinoké, Upward—
Were Di, Amsterdam—Union, HTCC—
GHBS.

**Na vier
wedstrijden
had Dames 1
nog steeds
een 100%
score**

trouwens, maar de routine - al is die dit seizoen dan ook flink aangetast - hield Amsterdam overeind. Er ontwikkelde zich een wedstrijd die alleszins de moeite waard was en waarin niemand zich iets aantrok van de erbarmelijke weersomstandigheden of last scheen te ondervinden van het steeds natter en glibberiger wordende veld, dat de wateroverlast maar juist kon verdragen.

Pinoké speelde het spel knap. Verdedigde waar wat te verdedigen viel en bleef met overleg de counter hanteren, via Annelet Bloemers, Linda Pool en Ellen Asselsberg. Hield daarmee ook Anneke van Puffelen en Lisette Sevens vastgenageld aan hun baseline zonder veel kans tot opportuun aanvalswerk.

Amsterdam werkte iets van de achterstand weg bij een strafcorner van rechtsbuiten(!) Toos Bax toen Kiki de Wolf de rebound goed uitbuitte.

Een unieke kans om gelijk te komen kreeg Amsterdam een minuut voor het verstrijken van de eerste helft, toen Pinoké-keeper Marlieke Oltmans met een strafslag werd bestraft. Alhoewel Amsterdam na die snel opgelopen achterstand beslist vaardig, zij het zonder brille, had gespeeld, schort er toch iets aan het moreel van de ploeg. Dat bleek bij de strafslag. Wanneer Amsterdam in haar gewone doen is, een karweitje voor hetzij Toos Bax of Kiki de Wolf maar deze allerbelangrijkste strafslag werd genomen door Anneke van Puffelen. De enige waarschijnlijk die de moed had en het vereiste zelfvertrouwen. Anneke van Puffelen zette Marlieke Oltmans bekwaam op het verkeerde been, maar de bal zeilde naast het doel. In de tweede helft stond de zege van Pinoké regelmatig in de waagschaal. De Amsterdamse strafcorners liepen snel op, maar dankzij Annemarie Icke die de meeste schoten van Toos Bax blokkeerde bleef het doel van Marlieke Oltmans, die zelf ook nog een paar knappe reddingen verrichtte, ongeschonden.

DEZE WEEK

eerste klasse dames

Kampioenschap van Nederland

Pinoké geeft deel van voorsprong prijs

A.G. - Het eerste foutje van Pinoké in de strijd om het kampioenschap van Nederland. Te Groningen verspeelden de hoofdstedelingen een door Linda Pool verkregen voorsprong en moesten tegen Groninger Studenten met een puntdeling genoeg nemen (1—1).

Amsterdam leek tegen Union weer wat opgeleefd (5—0). Bij de strafcorners sloeg Toos Bax tweemaal raak, terwijl de jeugdige Mirjam Gerritsen twee velddoelpunten scoorde. De Amsterdamse opleving komt te laat om nog een rol in de titelstrijd te spelen, maar is met het oog op de Europa Cup met pinksteren te Wenen toch een stevige stimulans.

Jacqueline van der Wel was met twee doelpunten matchwinner voor HTCC in de ontmoeting met GHBS, 2—0.

Hoe het tussen Upward en Were Di allemaal verliep, vertelt Marjolein Oonk.

UPWARD—WERE DI 2—0

Na de ontmoeting tegen Were Di kunnen de Upward-dames er vrijwel zeker van zijn de kansen op een hoge klassering in de strijd om de landstitel voorbij te hebben laten gaan. De Tilburgse ploeg daarentegen is door de keurige zege op de Arnhemse dames nog steeds volop in de running en is nu op koplooper Pinoké, dat gelijk speelde tegen Groninger Studenten, zelfs één punt ingelopen.

Knap en met overleg hebben de Tilburgse dames het duel met Upward afgewerkt. De Upward-ploeg heeft zich zeker in de eerste

helpt met huid en haar in de strijd geworpen, maar was zowel op de vleugels als op het middenveld te haastig en te slordig om in de Were Di-cirkel een gevaar op te leveren. De Upward-druk in de eerste helft mondde uit in een handvol straf- en lange corners die stuk voor stuk in aarzelend gebruits verzandden. De Upward-defensie daarentegen speelde, zoals gewoonlijk een schitterende partij, ondanks de twee goals van Were Di. Auspitzer Yolanda Meyaard had de touwtjes achter stevig in handen en stelde door haar opruimwerk aan de cirkelrand de voorste linies in staat de bal op tijd mee te nemen in de aanval.

Aan het eind van de eerste helft tekende zich de terugval van de Arnhemse dames al af. Het leek of Upward ineens al z'n kruis verschoten had. Er kwam een zekere matheid over de ploeg, de aanvallen werden minder geïnspireerd en Were Di maakte zich langzamerhand gereed het roer over te nemen.

Coach Jacques Bergmans liet vleugelspelers Tanja Salten en Marja Strijbos van plaats verwisselen, met als direkt gevolg een doorbraak op links van Marja die evenwel op het beslissende moment alleen nog een slap schot naast het doel van Mirjam Winters kon lossen. Toch was nu duidelijk dat Upward zich moest bezinnen op een totaal ander strijdplan in de tweede helft om zich aan de dreiging van Were Di te onttrekken. Met name voor Margriet Bleyerveld was het van belang een manier te vinden om zich van de scherpe dekking van Thea Wentink te ontdoen. De Were Di-speelster heeft wat dat betreft haar taak prima volbracht: de anders zo op goaltjes beluste Upward-spits kreeg nauwelijks de kans aan te leggen.

Upward maakte in de tweede helft de fout de Tilburgse dames al te vaak in de vrije ruimte te laten duiken, waardoor er gevaarlijke acties ontstonden en Mirjam Winters

zich meer dan in de eerste helft in moest spannen. Het benutten van een strafcorner door Were Di, met de hand gestopt en hard ingeslagen door Katy Woudenberg, onderstreepte het groeiend overwicht van de Tilburgse dames. Kort daarop van hetzelfde laken een pak; ditmaal scoorde Karine Hamers (2—0), waarmee de strijd wel min of meer beslist was.

Coach Jos Boschma liet voor de laatste minuten op het middenveld Karin van der Schaft en Marieke Burggraaf vervangen door Edith van Mierlo en Henriette Lubbers, waardoor er weer wat meer stuwkracht in de Upward-ploeg kwam. Tweemaal trof Upward zelfs in deze laatste fase het doel van Nicole van Lierop, maar dat wel nadat scheidsrechtster Mohlman voor een overtreding gefloten had. Pech voor de Arnhemse dames: de overwinning van Were Di daarentegen was verdiend. De Tilburgse ploeg had het spelletje slim gespeeld, bovendien kon het net iets meer opbrengen om tenslotte als overwinnaar uit de strijd te komen.

Upward:

Mirjam Winters, Yolanda Meyaard, Tanja Naarding, Ria Krechting, Mieke Bleyerveld, Marieke Burggraaf, Karin van der Schaft, Jonneke van Aalderen, Irene Hendriks, Mies Kolk, Margriet Bleyerveld.

Were Di:

Nicole van Lierop, Madelon Beliën, Ingrid van der Sloot, Eveline Taminieau, Yvonne de Bont, Monique Westerdijk, Thea Wentink, Katy Woudenberg, Marja Strijbos, Karine Hamers, Tanja Salten.

Scheidsrechters: Repko en Mohlman.

Marjolein Oonk

Resultaten en stand

Gron. Studs—Pinoké 1—1 (1—1). Linda Pool 0—1, Joyce Semmelink 1—1.

Scheidsrechters Westebning en Jansen.

Upward—Were Di 0—2 (0—0). Marja Strijbos 0—1, Karien Hamers 0—2.

Scheidsrechters Repko en Mohlman.

Amsterdam—Union 5—0 (3—0). Mirjam Gerritsen 1—0, Toos Bax (strafcorner) 2—0, Mirjam Gerritsen 3—0, Lisette Sevens 4—0, Toos Bax (strafcorner) 5—0.

Scheidsrechters v. d. Zee en Klein-Bog.

HTCC—GHBS 2—0 (2—0). Jacqueline van der Wel 1—0, 2—0. Scheidsrechters Stassen en Roeg.

Pinoké	5	4	1	0	9	9—3
Were Di	5	3	2	0	8	12—6
HTCC	5	2	3	0	7	10—6
Amsterdam	5	2	1	2	5	8—3
Upward	4	1	1	2	3	3—5
Gr. Studs	5	1	1	3	3	3—10
Union	4	0	2	2	2	2—10
GHBS	5	0	1	4	1	1—7

Maar in de 5e wedstrijd werd voor het eerst puntverlies geleden.

De competitie borrelt toch nog na

Hockeysport

44e jaargang 27 mei 1977

Officieel orgaan van de
Koninklijke Nederlandse Hockey Bond

Verschijnt wekelijks (36x per jaar)
De jaargang loopt
van augustus t/m juni

★

Redactie-adres Bondsbureau KNHB:
Postbus 455, AMSTELVEEN
Telefoon (020) 45 50 52

Verantwoordelijk redacteur
A. Gaanderse
Bakhuizen van den Brinkhof 9,
Amsterdam-1018
Telefoon (020) 15 07 62

Redactiecommissie:
Mevr. J. A. Jurrissen, Dr. A. L. van
Hulzenbeek en Mr. J. D. Overberg

★

Uitgave: Uitgeverij C. de Boer jr.
Postbus 507, Zeverijnstraat 6, Hilversum

Abonnementen: Nieuwe opgaven,
adreswijzigingen en correspondentie
over abonnementen aan:
Adm. Hockeysport
Postbus 507, Hilversum
Telefoon (035) 1 30 51

Abonnementsprijzen:
Nederland, België, Suriname
en Ned. Antillen f 41,50 per jaar
bij vooruitbetaling;
daarbuiten f 66,50.
Losse nummers: f 2,75 incl. BTW
Stempelband: f 11,50 incl. BTW
Postgiro: 81 26,
t.n.v. Hockeysport, Hilversum

Abonnementen worden
stilzwijgend verlengd indien zij
niet schriftelijk bij de
uitgever vóór 1 juli zijn opgezegd.

Advertentietarief:
op aanvraag bij de uitgever.

De competitie zit er op, al borrelt zij hier en daar nog wat na. Zoals bij MEP en Bloemendaal die nog een beslissingswedstrijd moeten spelen om de tweede degradatieplaats in de hoofdklasse. Er moet nog antwoord komen op de vraag wie Nijmegen vergezelt naar de eerste klasse. Maar de kampioenen zijn zonder beslissingswedstrijden uit de bus gekomen. Klein Zwitserland bij de heren en Were Di bij de dames. Een gelijk proficiat voor Hagenaars en Tilburgsen. Klein Zwitserland heeft er lang over gedaan voordat het eindelijk de titel greep, Were Di nog een beetje langer.

De titel van Were Di heeft trouwens nog aan een dun draadje gehangen. De mogelijkheid bestond dat op Hemelvaartsdag drie clubs gelijk zouden eindigen. Were Di, Pinoké en HTCC. Dat zou gebeuren indien Were Di de laatste wedstrijd verloor en dan op tien punten bleef steken en Pinoké en HTCC door tegen elkaar gelijk te spelen ook tien punten zouden halen. En inderdaad verloor Were Di en speelden de andere twee titelkandidaten gelijk.

Gelukkig voorzag het bondsreglement in een dergelijke afloop. Het doelsaldo moest nu de doorslag geven. Belangrijk voor Were Di dat betere doelcijfers had. Maar de Tilburgsen verspeelden de voorsprong van twee goals in hun laatste wedstrijd, zodat alle drie clubs een gelijk saldo telden, vijf doelpunten. Ook daarin voorzag het bondsreglement, in dat geval zou het beste resultaat tussen de drie teams geldend worden. Toen viel het voordeel definitief aan Were Di toe, dat als enige van het trio een onderlinge wedstrijd gewonnen had. De voorlaatste wedstrijd namelijk, met 1—0 van Pinoké.

Sneu voor HTCC en Pinoké die net als Were Di voor de aanvang van niets wisten en meenden dat er onderling beslissingswedstrijden zouden worden gespeeld.

Sneu ook voor Pinoké dat kampioen van Nederland zou zijn geworden wanneer het doelgemiddelde van betekenis zou zijn geweest.

Maar gelukkig voor Were Di, dat het in het Wagenerstadion na het laatste fluitsignaal toch al zo moeilijk had, allerm minst opgewekt naar de zijlijn schoof en pas toen de beker was uitgereikt echt begon te geloven dat het waar was.

Op het veld van Schaerweijde waar Kampong en Klein Zwitserland de competitie zonder doelpunten afsloten heerste uiteraard geen enkele twijfel over het feit aan wie bondsvoorzitter Sijmons de beker moest uitreiken. Klein Zwitserland was er immers in geslaagd de voorsprong van twee punten ongeschonden te houden zodat Ron Steens het kleinoed aan zijn hart mocht drukken en hem vervolgens volgieten met champagne, of wat daar in zulke gevallen voor doorgaat.

Tussen de bedrijven door vulden Groninger Studenten en Victoria de gaatjes op die in de hoofdklasse door het vertrek van Nijmegen en Bloemendaal of MEP ontstaan. De laatste wedstrijd van de promotiecompetitie, Victoria—Leiden bleef, als overbodig, ongespeeld.

Delftse Studenten heeft geprotesteerd tegen de gang van zaken bij de strafslagenbeslissing met Hilversum en leek daarbij het gelijk aan zijn zijde te hebben. De Protestcommissie heeft het protest echter niet ontvankelijk verklaard.

De koek is dus bijna op, maar het zomerreces is nog lang niet aangebroken.

Met de pinksterdagen doet Kampong in Londen andermaal een gooi naar de Europa Cup en te Wenen verdedigen de dames van Amsterdam haar Europese titel.

Veertien dagen daarna is Wenen andermaal het toernooiveld voor hockeydames wanneer Jong Oranje er deelneemt aan het eerste Europese titeltoernooi voor Jonge Landenteams. En hier te lande spelen dan onze heren tegen (of met) Polen en Rusland en nog weer later ontvangen we Engeland, Duitsland, Spanje en Japan.

U begrijpt dus wel, dat u nog lang niet van ons af bent.

Aad Gaanderse

DEZE WEEK

eerste klasse dames

Kampioenschap van Nederland

Were Di ondanks nederlaag (0-2) landskampioen

A.G. - De strijd om het kampioenschap van Nederland is bij de dames tot een vreemd einde gekomen. Toen op Hemelvaartsdag rond half drie 's middags de laatste tikken tegen de bal waren uitgedeeld, stonden drie ploegen volkomen gelijk aan de eindstreep. Were Di, HTCC en Pinoké. De oorzaak daarvan waren de resultaten van die dag. Een gelijkspel tussen HTCC en Pinoké (1-1) en een nederlaag van Were Di (2-0). De aanstichter van de patstelling was Amsterdam dat in het Wagenerstadion de zuidelijke kampioen dermate in het nauw dreef dat Were Di tenslotte nog blij mocht zijn dat het geen 3-0 werd, want dat zou een te zware belasting voor het doelsaldo van de Tilburgse formatie zijn geworden.

Aan de vooravond van de laatste dag om de titel had Were Di zonder enige twijfel de beste papieren om na vier pogingen die behalve door Amsterdam ook al eens door Kieviten werden getorpedeerd voor het eerst het kampioenschap van Nederland binnen te halen. Maar het Wagenerstadion (waar de grasmat er overigens voortreffelijk bij lag) is geen geschikte bodem voor Tilburgse successen. Het was dat twee jaar geleden niet, toen Were Di in de laatste minuten niet alleen een 2-1 voorsprong maar ook de titel uit handen gaf (2-3), het was dat ook op Hemelvaartsdag niet toen de Tilburgse dames er tegen Amsterdam in het geheel niet aan te pas kwamen.

Terwijl een paar honderd meter verderop in het Amsterdamse bos HTCC en Pinoké bij een 0-0 stand gingen rusten gebeurde dat in de wetenschap dat de titelstrijd wel eens een onverwachte kampioen kon opleveren, want in het Wagenerstadion stond Were Di

met 0-1 achter en er was weinig aanleiding te verwachten dat de Tilburgsen daaraan iets verbeteren konden.

Een agressief en bij vlagen uitstekend spelend Amsterdam had Were Di strak aan de leiband en de enige die zich nog wel eens aan het leidsel ontworstelen kon was de uitstekend op dreef zijnde Marja Strijbos, die echter weinig steun ondervond van o.a. Karien Hamers die in het hart van de aanval een vergeefse strijd voerde tegen de terugkerende vorm van Lisette Sevens, terwijl Were Di op de linkerflank volledig vleugellam was doordat Anneke van Puffelen Tanja Salten compleet overvleugelde.

Voor Were Di de Kampioensbeker in ontvangst nam moest het team tegen Amsterdam door een diep dal.

Resultaten en eindstand

Gron. Studs—Union 1—1 (0—1). Wendy Heijnen 0—1, Geeske Hamminga (strafcorner) 1—1.

GHBS—Upward 0—3 (0—1). Jonneke van Aalderen 0—1, Margriet Bleijerveld 0—2, Jonneke van Aalderen (strafcorner) 0—3. Scheidsrechters Volkers en Westebing.

Were Di—Pinoké 1—0 (0—0). Karien Hamers 1—0. Scheidsrechters Roeg en Stassen.

HTCC—Amsterdam 1—0 (0—0). Helga Plooy (strafslag) 1—0. Scheidsrechters v. d. Zee en Jansen.

Union—GHBS 1—1 (1—1). Ruth v. d. Most van Speijk 0—1, Marleen van Meurs 1—1. Scheidsrechters Jansen en Stassen.

Upward—Gron. Studs 0—1 (0—0). Joyce Semmelink 0—1. Scheidsrechters Mohlman en v. d. Zee.

Pinoké—HTCC 1—1 (0—0). Marijke Reijersen (strafcorner) 0—1, Annelet Bloemers 1—1. Scheidsrechters Kooijman en Klein-Bog.

Amsterdam—Were Di 2—0 (1—0). Anneke van Puffelen (strafslag) 1—0, Mirjam Gerritsen 2—0. Scheidsrechters Volkers en Molendijk.

Upward—Union 3—0.

Were Di	7	4	2	1	10	13—8
Pinoké	7	4	2	1	10	10—5
HTCC	7	3	4	0	10	12—7
Amsterdam	7	3	1	3	7	10—4
Upward	7	3	1	3	7	9—6
Gr. Studs	7	2	2	3	6	5—11
Union	7	0	4	2	4	4—12
GHBS	7	0	2	5	2	2—11

Were Di kampioen van Nederland na afweging van de onderlinge resultaten tussen Were Di, HTCC en Pinoké, te weten Were Di—HTCC 3—3, Pinoké—HTCC 1—1 en Were Di—Pinoké 1—0.

De verdediging van Pinoké slaat een aanval van HTCC af. Pinoké en HTCC verkeerden lang in de overtuiging dat hun 1-1 voldoende was voor beslissingswedstrijden met Were Di.

Geen schande voor de Tilburgse linksbuiten, Anneke van Puffelen beleeft een seizoen dat zonder voorbehoud haar beste genoemd kan worden. Tot dusverre. De overtuiging waarmee zij speelt bleek het beste bij de strafslag die Amsterdam als gevolg van een strafcorner in de openingsfase te nemen kreeg. Een paar weken eerder had Anneke van Puffelen haar eerste strafslag tegen Pinoké langs het doel gepusht, tegen Were Di had zij niet de geringste moeite Nicole van Lierop te passeren. Een kwestie van

oefenen, maar vooral van overtuiging, want de bal precies dáár mikken waar je hem hebben wil, zoals de echte specialisten dat doen, dat is er nog niet bij.

Groot verschil

Het belang van de ontmoeting drukte duidelijk zijn stempel op de zuidelijke kampioen, die deze keer bovendien de tegenvalser moest beleven dat de wedstrijd tegen Amsterdam net als in twee voorgaande jaren van alles omvattende betekenis was maar dat de hoofdstedelingen deze keer zelf niet bij de afloop betrokken waren. Een groot verschil. Er stond voor Amsterdam niet meer op het spel dan sportieve tegenstand, een verplichting aan HTCC en Pinoké waarvan Amsterdam zich overdadig kweet. Want

er stond natuurlijk ook wel het een en ander aan prestige op het spel. Were Di mocht best kampioen worden, maar Amsterdam wilde deze wedstrijd wel winnen.

Were Di heeft zich noch onder de eigen nervositeit noch onder de druk van Amsterdam kunnen uitwerken. Het spel van de Tilburgse dames leed aan een groot gebrek aan accuratesse, in de aanval en de verdediging die nog al eens steken liet vallen. Gevaar was er dan ook zelden voor Amsterdam, ook niet bij de strafcorners waarvan Were Di er net als Amsterdam voldoende kreeg om te tonen dat het daar niet van komen moet.

Amsterdam scoorde na de hervatting voor de tweede maal, toen Toos Bax een vrije slag de juiste maat gaf waarna de goed opgestelde Mirjam Gerritsen Nicole van Lierop verraste. De Tilburgse keeper ging vlak voor het eindsignaal bijna nog eenmaal de boot in. Zij beoordeelde een verre diagonale voorzet van Toos Bax op zijn juiste waarde, de bal zou aan de andere kant van het doel naast gaan. Zij had echter geen oog gehad voor de van links inkomende Mirjam Gerritsen die (ongezien) de bal voor open doel maar net miste. Zo ontkwam Were Di aan een 3-0 nederlaag. Met een beetje fortuin, maar dat is de Tilburgse dames van harte gegund. Zij hebben ook wel eens naast de titel gegrepen doordat Vrouwe Fortuna haar gunsten elders uitdeelde.

Misstap van Pinoké bij Were Di goed voor Tilburgse titel

Were Di legde de basis voor de eerste landstitel zondags voor Hemelvaartsdag door met 1-0 van Pinoké te winnen. De zege die tenslotte van alles omvattende betekenis zou worden toen HTCC, Pinoké en Were Di in een patstelling eindigden. Nico Vandebroek was in Tilburg bij die belangrijke ontmoeting.

WERE DI—PINOKÉ 1-0

Een „echte” - speciaal voor deze wedstrijd gebouwde - tribune, een groot aantal bezoekers uit alle windstreken, officials en 24 nerveuze vrouwtjes, onder wie 2 scheidsrechtsters, vormden de en-

tourage én het menu, dat deze middag de hockey-liefhebbers werd voorgeschoteld in de laatste - bijzonder spannend verlopende - fase van het kampioenschap van Nederland voor dames. Were Di ontving Pinoké, dat zich bij een overwinning in Tilburg kampioene van Nederland zou mogen noemen.

Het bestuur van Were Di had niets aan het toeval overgelaten. Het gras was extra kort geschoren. De lijnen uiterst secuur getrokken en gewit. Maar wie daar erg in hadden, niet de speelsters, want die hadden meer dan genoeg met zich zelf te stellen teneinde de zenuwen onder controle te krijgen,

hetgeen in het begin van de wedstrijd niet al te best lukte.

Strafcorners in de eerste minuten waren daar het gevolg van, waarbij Were Di goed wegwak bij een inzet van Annette Langeveld, die buiten bereik van Nicole van Lierop op de doellijn werd geblokkeerd door de stick van Thea Wentink. Als dat niet het geval was geweest, ja als . . .

Beide teams zullen deze twee woorden na afloop nog vaak gebruikt hebben en daarbij door de Tilburgse dames het meest, want laten we het gehele verloop van de wedstrijd nog eens aan ons voorbij gaan, dan moeten we concluderen, dat de overwinning

volkomen verdiend is gezien het enorme veldoverwicht, dat Were Di gedurende de gehele wedstrijd heeft gehad, het groot aantal kansen, dat werd gecreëerd, maar door het net iets te lang vasthouden van de bal of goed afschermen van de cirkel en doel door het trio Icke-Van Zadelhoff-Oltmans niet met treffers werd gehonoreerd.

Grote schakel

Kathy Woudenberg was de grote schakel op het middenveld bij Were Di. Onnavolgbaar gleed zij met korte handige bewegingen soms langs drie, vier speelsters, zoals water door de vingers glipt. Steeds weer erop uit om strafcorners te forceren of doelrijpe kansen voor te bereiden.

Snel genomen vrije slagen, waarbij de vleugelverdedigsters zich in de vrije ruimte stortten en korte één-twee's zetten de Amsterdamse verdediging zwaar onder druk, wankelen deed deze wel, maar instorten niet. Met de ingeschoten ballen wist Marlieke Oltmans in het doel overigens wel raad.

Steeds weer trachtte Pinoké zich uit de greep van Were Di te bevrijden en het had daarbij alle hoop gericht op Annette Langeveld, die het Madelon Beliën bij enkele uitbraken echter niet al te moeilijk maakte.

Aan de andere zijde was en bleef het drukker en toen Tanja Salters plotseling op rechts opdook en de bal ineens voor het doel van Marlieke Oltmans joeg, juichte alles wat Were Di was bij de inzet van Marja Strijbosch te vroeg, want het houtwerk bleek niet voor niets te zijn aangebracht.

Geen treffer vóór de rust. Toch ook wel een beetje als gevolg van té kort spel van de Tilburgse meisjes en het steeds maar weer door het midden spelen van de bal, totdat een grandioos solo van Kathy Woudenberg de verdediging van Pinoké openreet. Een glanzende pass naar de op links geheel ongedekt staande Tanja Salters, een klap en een safe van Marlieke Oltmans tot lange corner. De Tilburgse druk bleef aanhouden. Karine Hamers marcheerde de cirkel binnen tot op enkele meters van het doel, werd in de tang genomen door Ine van Zadelhoff & Co . . . strafbal besliste scheidsrechter Stassen.

Doodse stilte op en rondom het veld. Vele harten bonsden in de keel. Wie was bij Were Di kalm genoeg om deze klus te klaren. Uitverkoren bleek Tanja Salters. Tot ontzetting van alles wat Tilburg was, raakte zij de bal te zacht, zodat deze een gemakkelijke prooi werd voor doelvrouw Marlieke Oltmans, maar wie schetst de ontsteltenis en verbazing, toen scheidsrechter Stas-

sen de strafbal liet overnemen. Vraagtekens allerwegen.

Weer kwam Tanja Salters naar voren om - hoe ongelooflijk het misschien ook moge klinken - wederom hetzelfde slappe balletje te produceren, waarmee Marlieke Oltmans niet de minste moeite had. Wat er in Tanja Salters omging laat zich raden.

Desgevraagd verklaarde mevrouw Stassen na afloop van de wedstrijd, dat de strafbal werd overgenomen, omdat Marlieke Oltmans voor het nemen van de strafbal de voeten zou hebben bewogen, terwijl het fluitsignaal wat laat hoorbaar was.

Treffer

Pinoké putte kracht uit deze Tilburgse tegenslag en ging meer in de aanval. Werd ook gevaarlijker binnen het 23-meter-gebied van Were Di, waar speciaal Tanja Salters alles in het werk stelde om de misser goed te maken. Zij dwong bovendien met een goed gericht schot Marlieke Oltmans tot een safe en toen na de hieruit ontstane langehoekslag Marja Strijbosch de bal voor de stick van wéér Tanja Salters legde, spatte de bal na de inzet van de paal terug, maar voor de voeten van Karine Hamers, die de voor Were Di bevrijdende treffer aantekende 1-0.

Pinoké wierp zich hierna met man-en-macht op de aanval. Twee nieuwe speelsters - Hanneke Naborn en Roos Kuiper - werden ingezet, waarbij Roos Kuiper in de laatste minuten van de strijd enkele strafcorners forceerde, waarvan de laatste de redding voor Pinoké had kunnen betekenen.

Bij een scrimmage voor het doel van Nicole van Lierop kregen maar liefst 4 speelsters van Pinoké op rij de kans om van slechts enkele meters voor het doel de bal in de touwen te jagen. Als verlamd bleven ze staan of misten de bal, zodat deze uiteindelijk naast het doel over de achterlijn ging. Geluk en pecht in één seconde.

Vandenbroek

